

Az oltár, a ház, a fal és a rések

Radu Gavriluț

Elhangzott: 2023. január 11-én, online

Nehemiás 6,1: "Azután befejeztük a város falának újjáépítését. Nem maradt rajta egyetlen rés sem. Már csak a kapuk szárnyait kellett a helyükre illeszteni. Ezt megtudták ellenségeink is..." (ERV-HU)

KÉRDÉS: Mit jelenteken a rések a falon?

VÁLASZ: Miután a nép visszatért a babiloni fogságból, és az Úr elkezdte a helyreállító munkáját közöttük, és az első dolog, amit elvégzett, az volt, hogy az oltárt az eredeti helyén helyreállították. És amikor az oltárról beszélek, a keresztnek nemcsak a történelmi vonatkozásában értem ezt, amelyen az Úr Jézus Krisztusnak a vére kifolyt a mi bűneinkért, és amelyen a mi óemberünk Krisztussal együtt megfeszítettet. Mindig, amikor a golgotai keresztről van szó, az egy befejezett, múlt időben megtörtént dolog. Ezt nem lehet tanulmányozás által magunkévá tenni, csak isteni kijelentés által. Hogy meglásd azt, hogy a te óembered megfeszítettet Krisztussal együtt azért, hogy a hústestet megfossa az erejétől, hogy ne legyél a bűn rabja, ehhez isteni kijelentésre van szükség. Ehhez nem megtapasztalások szükségesek, hanem itt a hitről van szó.

Amikor azonban az oltárról van szó, akkor a keresztnek a belső oldaláról beszélünk, amelyet egyesek a kereszt szubjektív oldalának is neveznek. Erről szól az egyik könyvünk, Paul Billheimer: *Győztesek a kereszt által* (Învingători prin cruce - Overcomers Through the Cross). Ő már a könyvének az előszavában kifejezésre juttatja azt, amit nagyon kevesen ismernek fel: a kereszt belső, személyes munkáját. Amikor valaki meglátja a keresztnek ezt az oldalát, akkor kezdetét veszi, illetve átmegy egy nagyon fájdalmas folyamaton. Mert attól kezdve nem fog könnyen helyet adni a lélek kívánságai beteljesítésének. Elutasítani azt, hogy az 'én' kiélje önmagát, hogy ne engedj könnyen a lélek kívánságainak - erre csak az Úr tud képessé tenni. Erről szól az oltár.

Itt nagyon fontos a sorrend. Nem lehet már egyből, a kezdettől a falakat építeni. Miután felépítették az oltárt, azután vette kezdetét a ház építése. A ház felépítése nélkül nem lehet a falakat építeni. Mi volt a szerepe a falnak, mit kellett megakadályozzon a fal? A fal volt a védelem. Kellott, hogy működjön az áldozat az oltáron, és hogy folytatódjon a templomi szolgálat, valamint lehetővé kellett tenni, hogy a város élete szabályos keretek között folyjék. Ezért volt fontos a fal. Nagyon nagy volt az ellenállás már a ház építésénél is: újra és újra későbbre tolódott a befejezés, elhúzódott a ház építésének befejezése. De különösen tevékeny lett az ellenség, amikor a falak építésénél tartottak. Egy nagyon fontos mozzanat volt itt: mindenki a saját háza előtt kellett, hogy építse a falat. Tehát a te házad előtti rések befalazásáért te voltál a felelős.

De mi volt ez a fal? Mit jelképez a mi számunkra ez a fal, ami megvéd bennünket, és megakadályozza az ellenséget, hogy betörjön, és tönkre tegyen dolgokat? Ha a szívemben vannak dolgok bizonyos testvérek ellen, akkor azokon a réseken keresztül beszivárog az ellenség, és pusztítani fog. Csak annyira van szükség, hogy ne értékeljek egy testvért, és bizonyos fenntartással kezeljem. Mit gondolsz, miért van az, hogy amikor testvérek között konfliktus alakul ki, akkor hirtelen valamelyik fél nagyon kemény szavakat kezd használni? Gondolod, hogy ez egy pillanatnyi történés csupán? Nem, annak van egy története benne, valami a múltban történt, és onnan ered. Valamikor volt valami konfliktus egy testvérrel, ami nem lett megoldva, csak az idő telt el, csak az idő fedte el, és mi azt gondoltuk, hogy meg van oldva. Tehát a fal a testvérek közötti kapcsolatot jelképezi, az egymással való kapcsolatainkat jelenti, és ezeket az alázatosság kell, hogy díszítse.

"Szeressük egymást" - ez a Filadelfiai gyülekezet jellemzője: a testvérek iránti szeretet. "Szeretjük Őt, mert Ő előbb szeretett minket." És ha Őt szeretjük, akkor szeretjük azokat is, akik Őtőle születtek. Mi szeretnénk Filadelfiában lenni, és azt tartjuk magunkról, hogy Filadelfia vagyunk, de nem tudjuk szeretni a testvéreket. Amikor arról beszélek, hogy szeressük a testvéreket, akkor azokra a testvérekre gondolok, akikkel gyakran összegyűlünk.

Mostanában többször beszéltem különböző testvérekkel arról, hogy tiszteld a szüleidet. Mikor a gyerekek kicsik, mindenben engedelmeskedniük kell a szüleiknek. Amikor megnőnek, akkor tisztelniük kell őket. Mit jelent ez? Hogyan tisztelheted a szüleidet? Szeretem azt a testvért, aki helyesen jár el, szeretetteljes, példás magaviseletű, de az Ige nemcsak ezt mondja, hanem: "szeretni a *testvéreket*". Szeretjük a testvéreket, mert az Úr belénk helyezte a testvérek iránti szeretetet. A testvéri szeretet jelentése a barátságot foglalja magába; nem azt jelenti, hogy szeretem a testvéreket, de nem tudok velük szóba állni. 'Nekem nincs semmi kifogásom ellene' - látszik, hogy tényleg nincs kifogásod ellene. A testvéri szeretet az más.

Hogyan tudod tisztelni a szüleidet, akik esetleg hibáznak az irányodba? Lehetséges? Természetesen lehetséges. Máskülönben nem mondta volna az Úr, hogy szeresd a szüleidet. Tiszteld őket azért, amik ők a te számodra, nem másért. És csak addig tisztelhetjük őket, amíg még életben vannak. Én szeretném tisztelni a szüleimet, de már nem élnek. Nekem már nem szól ez az Igevers. De sokan vannak itt közöttünk, akiknek még élnek a szülei. Amíg itt vannak veletek, tiszteljétek őket. És ha ezekben a kapcsolatokban vannak hiányosságok, akkor a gonosz ott behatol, és pusztítani, rombolni fog.

Mi arra hívtunk el, ahogy Pál mondja Timóteusnak, "kövesd az igazságot, a hitet, a szeretetet, a békességet azokkal együtt, akik tiszta szívből segítségül hívják az Urat" (2Tim 2,22). Nem tudunk egyedül járni. Nem lehet. Meg kell keresned azokat, akik az Urat tiszta szívből hívják segítségül. Ilyen kapcsolatok nélkül nem tudsz átmenni ezeken a helyzeteken, ezekben a mostani időkben, amikor minden megintog. Akik testvérek közt élnek, azoknak azokra a sebezhető pontokra kell vigyázniuk, ahol az ellenség be tud törni és támadni. A gonosz kihasználja mindezeket. Az Úr Jézus azt mondta, "Nem sokat beszélek már veletek, mert jön a világ fejedelme: és én bennem nincsen semmije" (Jn 14,30). Bennem nincsen semmije. De ha benned van egy helye, akkor el fog jönni és onnan támadni. Tehát a falak kell, hogy magasodjanak, hogy az ellenség ne tudjon behatolni. Az Úr munkálkodjon bennünk, hogy megláthassuk ezeket a dolgokat, hogy ragaszkodjunk a Főhöz, hogy szeressük egymást, és erősítsük egymást. Sok igevers szól az egymással való kapcsolatunkról.